

Tommys tänder för 140 000 ramlade ut efter bara några månader

Tommy ville börja ett nytt liv och en viktig del av det var att skaffa tänder. De tandläkaren satte in var dyra, både för honom och för samhället. Värre var att de ramlade ut efter bara några månader. Tandläkaren har nu gått i konkurs och får inte längre ha avtal med Försäkringskassan.

– Ångesten är så mycket mer än pengarna, jag har mått fruktansvärt dåligt av att inte ha tänder, säger Tommy.

Det här är Tommys berättelse.

När Tommy satt av ett fängelsestraff på Täbyanstalten kände han att han var motiverad på allvar att sluta med droger och pratade med sin mamma om det. Hon sa:

– Då måste du ha tänder, annars kommer det inte gå. Man kan ju inte gå omkring tandlös i vårt samhälle och bli respekterad som en normal människa.

Hon lovade att försöka bidra ekonomiskt. Tommy jobbade ihop 5 000 kronor på fyra månader i fängelset, någonting han säger egentligen är omöjligt eftersom man inte får arbeta mer än vanlig normal arbetstid.

– Jag vill höja personalen på Täbyanstalten till skyarna! De lät mig vika alla lakan, jag sorterade alla kläder i hela klädförrådet. Jag gjorde allt som personalen sa att jag fick, som att städa extra, stryka och fixa kläderna.

När Tommy frigavs i november 2017 fick han tips av sin socialsekreterare om en tandläkare som tog emot personer utan ekonomiska resurser och med stora behov av tandvård. Han hade fått tips om samma mottagning av en annan intagen på fängelset också.

– När jag gick till mottagningen fick jag två kostnadsförslag:

ett som var det billigaste och som socialtjänsten kunde betala och ett som var det jag själv tyckte verkade bra.

Att få stiftständer (implantat) skulle kosta 34 000 kronor. Av det skulle socialtjänsten betala 16 000 och Tommy själv drygt 18 000. Han hade de 5 000 som han tjänat ihop i fängelset och hans mamma bidrog med resten. Av pappren Tommy fått ut senare framgår att Försäkringskassan har betalat 104 000 i tandvårdsstöd.

– De är så jävla klämmiga hos tandläkaren och säger att efter åtta månader så ska jag ha mitt garnityr. När behandlingen är klar får jag en tid för att träffa en tandsköterska som ska lära mig borsta tänderna.

Men efter ett tag börjar stiften som håller kvar implantatet skruva upp sig, ett stift åker bort ur tandbenet. Bryggorna på båda sidorna hoppar bort, de har skruvats upp.

– Underkäken är lös, den hänger och skramlar. Allt det här tog mellan tre och fem månader. Det var hemskt. Det måste bero på att tandläkaren inte fyllt igen hålen, så stiften börjar skruva upp sig,

Tommy och hans flickvän ringer till tandläkaren, både en, två och tre gånger. Tommys case manager på Bostad först ringer också flera gånger. Tandläkaren ringer inte tillbaka.

Då åker Tommy efter ett tag till mottagningen som ligger i en kranskommun till Stockholm.

– Tandläkaren säger: *'Oj, vad har du gjort med tänderna de var ju så fina!'*, *'Nu får du skruva fast tänderna'*, säger jag. *'Du har inte betalt räkningarna. Vi måste göra ett nytt kostnadsförslag'*, svarar tandläkaren då.

Senare får Tommy veta att det här handlade om att hans socialsekreterare i Skärholmen varit sen med att betala. Men det visste han inte vid det här tillfället.

– Tandläkaren sa att jag hade missat besökstider men det hade jag inte.

Efter många om och men får Tommy ut sina journaler, när han tar med sig sin case manager till mottagningen, och han åker med dem till en annan tandläkare som rycker ut stiften i underkäken.

– Det var smuts under, stiften hade pressats upp för att det var så mycket bakterier.

Den tandläkare som Tommy går till nu försöker skruva i hans befintliga stift men han hittar inte verktyg som passar. Det är inte standardmaterial som använts.

Nu följer en period då det händer mycket dåliga saker i Tommys liv.

– På grund av att jag får ångest av det här med tänderna spricker två förhållanden och jag får lämna min bostad.

Tommy får med hjälp av sin socialsekreterare åka till Edshemmet, ett behandlingshem för återhämtning.

– Där sitter jag och äter fiskpinnar när hela överkäken går av. Den är limmad på de två egna tänderna jag har.

Han sitter också av ett fängelsestraff till under den här tiden.

– Att komma in med bara två tänder, det är hemskt, då tycker de andra att jag är en äcklig knarkare, säger han.

Under den här perioden, i januari 2019, försöker Tommy också ta sitt liv. Han blir förlamad från midjan och ner och sitter först i rullstol. Sedan går han med kryckor. Fortfarande idag har han nervskador som gör att han har en så kallad droppfot.

– Det var inte bara tänderna allt det här handlade om, men det var grundgrejen.

Tandläkaren som Tommy går hos i dag när det hunnit bli 2023 säger att det måste gå sex månader innan man sätter i nya stift.

– Den första tandläkaren satte i dem efter sex veckor. Han skruvade också i nio stift samma dag. Jag har betalat 30 000 till den nya tandläkaren, nu är det nytt år så nu får jag

ingen rabatt, nu måste jag först betala 15 000 själv igen.

När Tommy samlat ihop sig för att berätta sin historia och tagit fram de kvitton som styrker det han säger funderar han på att anmäla det han råkat ur för. Han får då veta att den första tandläkaren gått i konkurs och flyttat utomlands. Han får inte längre ha avtal med Försäkringskassan.

– Alla har blivit lurade. Jag vill polisanmäla. Jag hade hellre suttit i fängelse den här tiden än varit ute. Om jag säger det då kanske man kan förstå ångesten jag känt. Jag är bestulen på mitt liv.

Text: Anna Fredriksson

Foto: IngelaS

Läs också

[Försäkringskassan: "Svaga och utsatta patienter utnyttjas av tandläkare"](#)

[Tandläkaren bakom Munter tandvård: "Vi har inte utnyttjat systemet"](#)

[Så gjorde vi granskningen](#)